

Trandafirii Golgotei

Întreabă frate trandafirii care pe Golgota-nfloreau,
În marea zi a răstignirii, ce mari dureri și ei simțeau.
Întreabă stelele și luna, și soarele la asfințit,
Și norii negri, și furtuna, întreabă-le cum s-au simțit.

CorL

(:Și-au întors cu toți privirea, când priviră răstignirea,
S-a cutremurat și firea, ceru-ntreg s-a-ntunecat.:)

Întreabă stîncile înalte, de ce atunci s-au despicat?
De ce în plină zi văzduhul și ceru-ntreg s-a-ntunecat?
De ce și Tatăl Sfînt și-ntoarce privirea de la Fiul Său?
Isus pe lemnul suferinței, El moare-n locul tău și-al meu.

De ce? de ce? acestea toate s-au petrecut acolo sus?
Pentru a noastre mari păcate a suferit Domnul Isus.
Voi trandafiri de pe Golgota, ce peste tot ați înflorit,
Voi sînteți martorii iubirii ce-n locul nostru a murit.

Voi trandafiri, și stînci, și stele, și lună, soare și pămînt,
Christos a-nvins în chinuri grele, și s-a-nălțat la Tatăl Sfînt.
Tu lume rea, înșelătoare, plăti-vei aspru al tău păcat.
Căci ai respins sfînta chemare și Raiul sfînt l-ai refuzat.

Cor 2:

Și-au întors cu toți privirea când priviră răstignirea,
S-a cutremurat și firea, ceru-ntreg s-a-ntunecat;
Slavă! Cinste și Onoare! El în locul nostru moare,
Dar a treia zi din groapă, Domnul Isus a-nviat.

Amin